

[Lizzie Lichtenberg]

Nogle af de ting, der går igen, er netop spørgsmålet om far-mor-rolle og om barselorlov, men jeg synes, at der især har manglet noget om omsorgen, man har glemt omsorgen i debatten, hvor børn er blevet til tal og planlægningsobjekter. Jeg synes, at den sidste tale, fru Jytte Andersen har holdt her, er meget lovende. For netop de ting, fru Jytte Andersen fremførte, er det, jeg selv har været med til at lave, så vi har rent faktisk prøvet det.

Jeg har aldrig brugt fremmedordene, eller skal vi sige fjendeordene taxameterbørn, taxameterpladser eller moduler. Men det er godt, at man får indrettet en daginstitution – og det kan lade sig gøre, vi har prøvet det i Allerød Kommune med meget stor glæde – som kan opfylde de forskellige behov, som forældrene har, hvor de kan vælge mellem heltids- og deltidstilbud, hvor de kan vælge mellem fritidsklub og legeklub. Vi havde også en lille gruppe for småbørnsmødre, således at de kunne mødes med deres børn under pædagogisk vejledning. Her så vi, at det, der var store problemer, egentlig var noget, man var fælles om. Man fik rent faktisk en vældig god erfaring i, hvordan man skulle omgås, hvordan man skulle passe sine børn.

Derfor tror jeg, at det netop vil være med til at hjælpe os. For småbørn har jo altid skullet passes. Der er mange småbørnsfamilier, der i dag opfatter den offentlige dagpasning af deres børn som et voksende problem. Derfor må vi tilstræbe, at vi får tilpasset og udviklet dagtilbudene således, at de passer til familierne, og herom vil Det Konservative Folkeparti også gerne arbejde meget positivt med.

Det er jo nødvendigt med en omstilling og en udvikling af dagtilbudene for børn, men man kan også se, som det er beskrevet i redegørelsen, at det bobler og syder rundt omkring. Det, der så må være et af vores hovedmål nu, er, at vi får de ideer, erfaringer, initiativer samlet op, at vi får dem afprøvet og forankret lokalt og politisk. Det er derude, det ligger bedst. Derfor er der brug for, at vi får opbygget en bred vifte af tilbud, og ved at forældre kan vælge en ordning, der passer præcis til deres behov, er der mulighed for at udbrede tilbudet til endnu flere for de samme penge.

Samtidig er det nødvendigt, at der – netop som det er påpeget i redegørelsen – skal være en brugerindflydelse, således at forældrene er med til at fastsætte kvalitet og indhold i løsnin-

gerne. Vi finder, det er to meget væsentlige punkter. Jeg vil stadig væk mene, at arbejdsministerens forslag om en mulig præmiering af opsparing for de forældre og endda for de borgere – for det er jo ikke bare forældre, men det er enhver borger – der har lyst til at kunne dække et særligt arbejdstidsmønster ind på et eller andet tidspunkt i sit liv, skal have mulighed for det. Jeg tror, det bliver en af de muligheder, der vil gavne os, således at vi netop kan få et samfund, der er børnevenligt.

Jeg brugte ordet samfundsorden, vi kan også bruge ordet samfundsmode; det er det grundlæggende spørgsmål for mig og Det Konservative Folkeparti. Det drejer sig om samfundets opdeling i den private og den offentlige sfære. Vi er vænnet til, at det offentlige løser en lang række opgaver for den enkelte, en indsats, der bl.a. sikrer os uddannelse, social tryghed og kulturelle udfoldelsesmuligheder. Det skal vi også stadig væk have, men det, vi må gøre, er, at vi må diskutere og eventuelt flytte nogle hegns-pæle her. Hvem skal betale, hvornår skal der betales, hvem skal beslutte, og hvorledes kan man få fordelt de materielle goder, som jo også er begrænsede? Det har jo vist sig, at en stor offentlig ydelse ikke altid bliver modtaget som en stor glæde. Vi har nok været optaget for meget af materielle goder, og det er fuldkommen rigtigt, som fru Ingerlise Køfoed påpegede, at en kulturel diskussion også hører hjemme her. Derfor skulle den næste børneredegørelse måske ikke bare være en arbejdsministers redegørelse, men også en redegørelse fra kulturministeren om børn.

Vi er parat til at arbejde videre efter disse retningslinier.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt takke for ministerens svar. Det var rart, at socialministeren helt klart sagde, at det var rigtigt forstået af Socialdemokratiet, at ministerens redegørelse var en afvisning af forældreløn, at det var en afvisning af fribørnehaver, sådan som det har været tilkendegivet, og også, at vi ikke behøver at diskutere, hvor vidt der er 30.000 på venteliste eller ikke, men at det faktisk er ting, som vi kan arbejde ud fra.

Jeg synes også, at det var for os rart at få slået fast, at ministeren ikke afviser, at dagsinstitutioner skulle være gratis, altså gratis i den forstand, at de, der bruger dem, ikke betaler, men